

OVER MAANSVERDUISTERINGEN, VUURTORENS EN BEWEGENDE KAAS

maw: Sfeerverslag SWG weekendje in 't Zwin op 16-17 september

Na eerst wat sight-seeing door Kneist -tevergeefs op zoek naar een kruipak- kwamen wij (=Henri, Jan Vandevelde en ik) in 't Zwin aan. Zoals op ieder SWG-weekendje, stonden er ter plaatse een massa fanatiekelingen te wachten, zodat wij gedrieën maar naar 't strand trokken. (Na nog een briefje te hebben achtergelaten voor de mogelijke opkomst). Op een bunker stonden ze juist een paargasten te filmen die stonden te paraderen gelijk dat ze ontsnapt waren uit een oorlogsfilm, terwijl er uit de bunker in kwestie een ver-vaarlijk uitziende roestige stoofbuis stak.

Op 't strand kwamen we tot de ontdekking dat we er eigenlijk niets konden uitsteken. Men heeft namelijk het strand enkele metertjes verhoogd, zonder daarom de golfbrekers te onzien. (Heerlijk! zeker een kilometer strand bij laag tij- moet er nog zand zijn?)

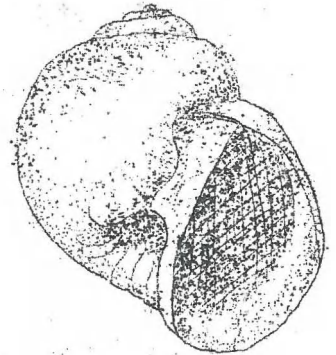
We zijn toen maar richting zwingeul gestapt. Onderweg stond nog een enkeling pieren te steken, die panikeerde toen we hem vroegen of hij al veel had gevangen, en daarop met zijn pieren het hazepad koos. (Mensen zijn toch rare beesten, niewaar?)

Voor de zwingeul werden we nog ingehaald door zo'n 5tal Oostende-naars, (Walter, Quirin, Eddy, Joris, en nog iemand van wie ik zijn naam vergeeten ben). In de zwingeul zelf was er ook al niet te veel te beleven, hij zat alleen boordevol grondeltjes.

We zijn toen maar door het Zwin teruggekeerd, om onze stuutjes te gaan opeten. Daar leerden wij onder andere dat men aan een fles Geuze kan luisteren om te zien of hij nog vol is, en hoe men een verstokt bierdrinker een glas melk kan laten opdrinken. Terwijl Henri thuis nog een glas voor de petromax ging halen (met petromax en kousjes alleen gaat het echt niet), kwam de zus van Greet Lambrecht nog opduiken, die wist te vertellen dat haar teergeliefde zusje en nog een andere vrouwelijke kortrijkzaan in de loop van de dag nog gingen afkomen.

Wij dus maar wachten, eens gaan kijken in de zwinvlakte (daar zaten een paar lepelaars), tot tenslotte Greet en Anne afkwamen. Met grote haast en natte voeten zijn die weer vertrokken, met de belofte om 's avonds onze garnalen te komen opeten.

Ondertussen werd het al tijd om met het kruimateriaal naar het strand te trekken. We laadden alles op een stootkar en duwden die naar 't zèetje. 't Was nogal flis, maar twee dapperen (Walter & Henri) gingen zich in hun zwembroek in 't water, een net van zo'n drie- of vierhalve meter breed trekkend. 6 slepen (samen + 1 uur) leverden enkele platvissen, massa's strandkrabben en een gescheurd net op. Begenen die niet trokken telden garnalen, maten vissen, krabben, controleerden de eetlust van platvissen enz... Het werd ondertussen al aardig koud, en de zon deed al moeite om daver te gaan, dus stakten we onze bezigheden.

Tepelhoorn
Lunatia catena

Er werden verwoede pogingen gedaan om de petromax aan te steken (de 2de keer is 't gelukt), en bij het licht van die 'vuurtoren' en dat van een halfverduisterde, roodgloeiende maan, aten we onze staiten op, aangevuld door hartversterkende en hartverwarmende dranken. We ontdekten in Arie zijn excursietas nog een geheimzinnig pakje wriemelende kaas uit Cap Griz Nez, en deze Heisteraar heeft van zijn stad en omstreken nog een 'tekeningsje' gemaakt. Toen hij heel het strand volgetekend had, hebben we er ons naar bij neergelegd, ondertussen de maansverduistering in al haar vormen en stadia volgend.

Toen hebben we de 'vuurtoren' maar omgevormd tot koplamp, en zijn teruggekeerd naar ons verblijf.

Daar werd de ketel op 't vuur gezet, en de garnalen gekookt, terwijl de hupsband speelde, en de weekendgang(st)ers hupsten. Toen de garnalen klaar waren, was Kortrijk natuurlijk ook van de partij. Er werd ijverig gepeld en gegeten, terwijl lange verhalen opgedist werden over het hotelleven in de 'Shakespeare'.

Nadat An en Greet vertrokken waren zijn we ook maar in onze pitzak gekropen, om de volgende morgen met muziek gewekt te worden terwijl het water voor de thee al stond te koken. Zaaalig.

Na tijdens het ontbijt nog geluisterd te hebben hoe Willem Vermandere zijn patatten plantte en de mooiste en de beste kip van zijn geburen slachtte voor 't bezoek van een pater, zijn we met de auto naar de Nollenpier in Nederland gereden.

Het water had normaal op zijn laagst moeten staan toen we daar aankwamen, maar de wind waaide uit zee, zodat dit dan ook niet klopte. Buiten enkele zeeduizendpoten en blauwe beestjes (en ook roze beestjes in perziken) was daar ook niet veel te beleven, zodat we het ons op een duin gemakkelijk hebben gemaakt om te trektellen. (lang leve de veelzijdigheid van de SWG!)

Wat we toen gezien hebben weet ik niet meer, en ik heb het ook niet opgeschreven (Je kunt dat misschien lezen in 't blaadje van de zeetrektelewerksgroep)

Tegen de middag hebben we eerst nog half Nederland rondgereden om een cafeetje te vinden dat open was en waar we onze bokes konden opsmikkelen.

Daarna verklaarden wij het SWG-weekendje ten einde, omdat onze inspiratie uitgeput was.

's Namiddags zijn we toen maar gaan trektellen in de 'villa' van afd. Heist (Nogmaals lang leve de veelzijdigheid van de SWGers), om daarna de aftocht te blazen.

Op de volgende bladzijde zul je een tabelletje vinden met wat we die avond allemaal hebben gekruid. De reden waarom deze vangsten in deze vorm verschijnen, is omdat bij 't verslag van het kamp in Griz Nez iets soortgelijks te vinden is, dus is dit gemakkelijk met elkaar te vergelijken.

Zoals je in 't verslag al hebt kunnen lezen was 'tkruinet 3,6 m breed, terwijl dit bij Griz Nez maar 2 m breed was. Gelieve bij het vergelijken hiermee rekening te houden. Volgens de getijden-tabel zou het rond 21u laagwater geweest zijn, maar volgens mij was dit al zo rond 19u30. Er werd gekruid tussen de zwingel en de laatste golfbreker voor de zwingel.

SOORTEN	kruibeurt: 17u31	18u	18u30	18u45	19u26	19u40
	-17u41	-18u10	-18u40	-18u57	-19u36	-19u45
Pladijs	8	6	3	-	1	-
Tarbot	2	2	5	-	-	-
Bot	-	-	-	-	-	1
Zeebaars	2	-	-	-	-	-
Zwenkrab	2	-	-	-	-	1
Strandkrab	24	46	23	54	57	28
Garnaal	37	260	196	253	+600	?

Bij de strandkrabben waren 17 wijfjes en 2 mannetjes in het bezit van een verminderingskaart (sorry, ik bedoel krabbezakje)

Hou ook rekening bij het bekijken van deze tabel met het feit dat de laatste kruibeurt slechts half zolang duurde als de andere. Enkele gevolgtrekkingen vind je bij 't verslag van Cap Griz Nez.

An V.

syngnatus mostellatus
kleine zeenaald

VERSLAG NAZOKA : CAP GRIZ NEZ (20-30 augustus '78)

67436

-----du vin, du pain et du boursin...-----

M't verslag zal vooral handelen over de strandaardige kant van het kamp, want als je een volledig verslag zou maken, kun je er een aparte tuimelaar mee vullen.

Wat al een goed punt was: de SWG was goed vertegenwoordigd: de helft van 't bestuur was er en ook nog enkele niet onervaren collega's van de Nederlandse kant. Daarbij was er wel tamelijk veel interesse van de kampgangers (hopelijk niet alleen maar voor dat kamp), dus daar viel wel wat mee aan te vangen.

Als je nog wel zult merken: hebben we er dan ook niet bij stilgezet...

Reeds de 2de dag van 't kamp trokken enkele aktievelingen naar 't strand met het kruimateriaal, om de zee voor Wissant leeg te halen. 3 slepen (waarvan 2 in zee en 1 in een kelletje) over zo'n 2-tal km leverden 2 vrouwelijke pitvissen, 4 kleine pietermannen, 57 pladijzen, 2 grieten, 21 grondeltjes, 6 tarbotjes, 2 zeebaarzen, 3 zwenkrabben, 1 strandkrab en een breedpootkrab op. (met daar-tussen nog enkele garnalen. Toen begon 't water weer langzaam terug op te komen, dus werd het tijd om de bezigheden te staken. 's Namiddags werd er nog getrekteld.

De 2 volgende dagen (23-24) hebben we ons beziggehouden met de patella's die voor Griz Nez hun levensdagen slijtten.

De eerste dag zijn we ze gaan 'beschilderen' (met afschuwelijk rose nagellak die te dik was, patella's waar teveel wier of weepokken opstonden om goed te zijn en veel inspiratie zijn voor er toen in geslaagd om zo'n 40-tal patella's te merken),